

№ 3 (646)
Березень 2006 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті <http://www.vstu.edu.ua>

Наші випускники

ТЕХНОЛОГІЯ УСПІХУ

(стор. 7—8)

Рейтинг ВНЗ

НАШ УНІВЕРСИТЕТ ВГОРІ

До підсумкової колегії Міністерства освіти і науки України, яка відбулася 22–23 лютого, департамент вищої освіти проаналізував і з допомогою спеціальної комп'ютерної програми оцінив діяльність ВНЗ III-IV рівнів акредитації за минулий 2005-й рік.

Рейтинг вищих навчальних закладів, які підпорядковані МОН України, визначався за групами: класичні університети, політехнічні, технологічні, гірничо-металургійні, економічні, гуманітарні, транспортні, педагогічні... Оцінювався ВНЗ за 100 критеріями. (Вінницький національний медичний університет імені Пирогова, який у підпорядкуванні Міністерства охорони здоров'я, та Вінницький державний аграрний університет, що у підпорядкуванні Міністерства аграрної політики, в інформаційно-аналітичні матеріали не включені).

Наш Вінницький національний технічний університет в інтегральному рейтингу групи політехнічних вищих навчальних закладів за результатами своєї діяльності здобув друге місце. Поступився лише Національному технічному університету «Київський політехнічний інститут». До речі, наш ВНТУ поступився «КПІ» лише абсолютними показниками — загальною кількістю студентів, викладачів тощо. Коли б брались до уваги лише відносні показники, ВНТУ безапеляційно був би на першому місці. Нижче в таблиці розмістились Національний університет «Львівська політехніка», Одеський, Донецький, Харківський «політехи»...

Вибудовувався рейтинг і вузький — за тематичними напрямками діяльності. Бралась до уваги організаційна структура ВНЗ, якість і підготовка науково-педагогічних кадрів, підготовка та працевлаштування фахівців, наукова

діяльність, матеріально-технічна база. Тож, приємно відзначити, що наш ВНТУ з цілого ряду показників вийшов на перше місце. Приміром, ефективність аспірантури у нашому університеті торік склала 42 відсотки (середня по МОН України — 16%). За кількістю виданих за рік монографій, навчальних посібників, стосовно співвідношення госпдогвірної і держбюджетної тематики, за кількістю отриманих викладачами патентів, за чисельністю докторів наук, професорів і кандидатів наук, доцентів на сто студентів наш ВНТУ теж в абсолютних лідерах.

Серед педагогічних університетів в лідерах Луганський НПУ. Вінницький державний педагогічний університет імені Коцюбинського в інтегральному рейтингу своєї групи має середні показники.

Мета ранжування ВНЗ — не лише оцінити діяльність вищого закладу освіти. А й інформувати суспільство про стан вищої освіти, досягнення університетів і їх позиціонування на ринку праці. На підставі рейтингу кожний вищий навчальний заклад має можливість оцінити своє місце в системі, проаналізувати власні сильні і слабкі сторони.

Таке незаангажоване комп'ютерно-неупереджене дослідження ефективності роботи вищих навчальних закладів в Україні проведено вперше. Міністр освіти і науки України Станіслав НИКОЛАЄНКО запевнив, що віднині воно стане традиційним — щорічним.

Новація

«ВІСНИК ВПІ» ТЕПЕР ТРИМОВНИЙ

З січня науковий журнал нашого університету «Вісник Вінницького політехнічного інституту» видаватиметься з перекладом усіх статей з української (основної мови журналу) на російську та англійську. Таке рішення прийняла редакційна колегія з ініціативи головного редактора журналу — ректора університету Б. І. МОКІНА. Основна мета нововведення — суттєве розширення кола науковців, інженерів та фахівців інших галузей, які матимуть можливість вивчення та аналізу результатів наукових досліджень, що виконуються у нашому університеті.

Суттєво розшириться географія розповсюдження журналу. До переліку установ та організацій, на адресу яких до сьогодні розсилався журнал, додані Бібліотека Конгресу США, а також бібліотеки таких провідних університетів та світових наукових центрів як Масачусетський технологічний інститут (м. Кембрідж, США), університети міст Торонто та Гамільтона (Канада), Лондона, Бірмінгема та Ліверпуля (Велика Британія), Технологічний університет м. Тампере (Фінляндія), Московський державний технічний університет ім. Баумана, Московський енергетичний університет та інші. До списку розсилання включені також бібліотеки всіх технічних університетів Франції, Швеції, Португалії, Польщі, Румунії, Ізраїлю, Греції, Китаю, В'єтнаму, Росії, Грузії, з якими ВНТУ має двосторонні угоди про співробітництво.

Структура статті журналу буде побудована таким чином, що її повний текст, включаючи формули, рисунки та інші ілюстративні матеріали, друкуватиметься лише в україномовній частині, а російською та англійською буде поданий тільки текстовий матеріал з відповідними посиланнями на формули та ілюстрації україномовної частини.

Вимоги до оформлення рукописів статей у новому форматі розміщені на веб-сайті журналу: <http://www.visnyk.vstu.vinnica.ua>.

Консультації щодо оформлення статей можна отримати в кімнаті 204 ГНК або за тел. 58-93-83.

Адреса електронної пошти журналу: visvpi@vstu.vinnica.ua.

Олександр ДЕРІБО,
відповідальний секретар редколегії журналу

ЮРІЙ ЄХАНУРОВ: «ЧАС, ПРОВЕДЕНИЙ У ВНТУ, — ЦЕ ОДНІ З КРАЩИХ ХВИЛИН МОГО ЖИТТЯ»

16 березня наш університет відвідав прем'єр-міністр України Юрій ЄХАНУРОВ. Його супроводжували голова Вінницької облдержадміністрації Олександр ДОМБРОВСЬКИЙ, голова обласної ради Юрій ІВАНОВ та 17 заступників міністрів.

Юрій Іванович спілкувався зі студентами і викладачами не лише як чільник українського уряду, а і як професор кафедри теоретичної та прикладної економіки Київського національного університету імені Шевченка.

— Я зараз перебуваю під емоційним впливом того, що побачив у вас у художньому музеї університету, — щиро зізнався високий гість. — Чудові картини, скульптури. Дуже несподівано і надзвичайно приємно, що в технічному університеті є така збірка мистецьких цінностей. Це свідчить про особливість вашого ВНТУ, його унікальність.

Ректор нашого університету, доктор технічних наук, академік АПН України Борис МОКІН у вступному слові перед зустріччю нагадав один епізод, який Юрій Іванович, вірогідно, уже і не пам'ятав:

— Коли ми будували гуртожиток № 7, слід було терміново поставити дах і вікна, аби не руйнували дощі збудоване (а грошей університет тоді через інфляцію не мав), я, як народний депутат, вирішив попросити допомоги у заступника міністра економіки Юрія Єханурова. Він знайшов час мене вислухати, аргументи визнав переконливими. І аби не пропали ті мільйони, які ми уже вклали в будівництво, за його сприяння нагально потрібні гроші ми отримали. Згодом будинок завершили за рахунок власних коштів. І сьогодні 105 сімей живуть у цьому гуртожитку і вдячні Юрію Івановичу за допомогу.

— Вінничани — істинні українці, — пожартував прем'єр. — Тепер маєте свою людину — земляка на посаді першого заступника міністра економіки. Сергій РОМАНЮК, до речі, присутній тут у залі.

— Місяць тому Сергій Андрійович став членом Наглядової Ради нашого ВНТУ, — зауважив ректор університету.

Прем'єр-міністр України проаналізував економічну ситуацію в державі, відповів на численні питання аудиторії.

— Нещодавно я від імені уряду презентував довгострокову стратегію розвитку України і пріоритети діяльності Кабінету міністрів. Цю стратегію можна висловити однією фразою: перетворити Україну у розвинуту демократичну європейську державу, у якій люди хотітимуть жити і якою пишатимуться її громадяни.

Європейським стандартам має відповідати життя кожної людини. А Україна має не проситися в Європу, а стати її невід'ємною часткою. Європейський Союз, Сполучені Штати визнали нас країною з ринковою економікою. Уже майже всі держави підписали з нами протокол про вступ України до СОТ. Це свідчить, що відповідаємо певним нормам і зможемо активніше працювати на світових ринках.

У нормальній країні майбутнє визначають не вибори, а розвиток технологій. Приміром, деякі фінські фірми у світі більш відомі, аніж фінські політики. За кількістю партій Україна може претендувати на книгу рекордів Гіннеса. Але Україні не потрібні політичні актори. Україні потрібні вчинки. Помаранчева революція була таким вчинком. Народ обрав напрямок, і до 2009 року у нас є щасливий шанс реалізувати його.

За розвідкою в Україні в Чорному морі нафти є стільки, стільки нашої країні потрібно. Щойно був на Вінницькому олієжиркомбінаті, побачив як можна використовувати те, що раніше забруднювало довкілля. Це

свідчить, що технічна думка в Україні працює. Ми пропагуватимемо досвід вінничан, як слід використовувати альтернативні види палива.

«Чи можуть бути запроваджені існуючі в Україні газозберігаючі технології в національному масштабі за підтримки держави?» Автор записки — студентська група МА-02. Обов'язково будуть запроваджені. 76,5 мільярдів кубометрів газу споживає Україна. Дев'яте місце в світі за кількістю споживання газу. Це жахлива цифра для українців. Якщо населення 47 мільйонів, то правильною цифрою, кажуть експерти, буде 47 мільярдів кубометрів газу. Я перерахував, взявши до уваги структуру нашої економіки, виходить 62. І половину — 30 млрд. маємо добувати в себе. Нині добуваємо лиш 20. Шановні юні друзі, у вас стільки роботи попереду! Поки ви вчитиметесь у університеті, ми усе не встигнемо зробити.

«Як ставитесь до того, аби зробити медицину і освіту безкоштовною за рахунок ПДВ?» За рахунок ПДВ — чисто технологічно важко уявляю. Цього року ми збільшили асигнування на освіту на третину. І на відсотків 42—43 збільшили видатки на медицину. Таких вкладів, як зараз, в освіту і медицину, історія України ще не знала. Якщо щось у цьому напрямку стосовно ПДВ будемо робити, то знайте: авторство належить вінницькому студенту.

«Які нині здобутки Вінниччини?» За інтегрованими показниками зараз область посідає 6-7 місце.

«Чи буде Вінниця центром Подільської губернії?» Територіальна реформа може відбутися не раніше 2010-го року. Не там почали це розкривати, не з Київської області слід було починати. А з Донецької, Луганської, де великий відсоток міського населення.

Стосовно розвитку молодіжного кредитування. У мене є довідка: зараз завдяки іпотечі зможемо збільшити обсяги кредитування молодіжного житлового будівництва. Торік у 6 разів збільшилась кількість кредитів, які були надані молоді. Цього року збільшення відбудеться ще в 5 разів проти минулого року. У цьому напрямі рухаємось у арифметичній прогресії.

Прем'єр підкреслив: мова державна одна — українська. (Зала подякувала за таку позицію оплесками). Професійна армія — не більше 180 тисяч. Пообіцяв, що держава дбатиме про забезпечення першого робочого місця для молодих фахівців, які навчались за державною формою. А також, що потурбується про пільговий проїзд для студентів залізницею.

— Я, як виробничник, найкомфортніше себе почуваю у цеху, який працює. І, як викладач, — в студентській аудиторії. Час, проведений у вашому університеті, — це одні з кращих хвилин мого життя. Дякую вам!

Записки, на які не встиг відповісти, прем'єр забрав з собою.

А ректор університету Борис МОКІН запросив Юрія Івановича в ранзі прем'єр-міністра до нас в гості в майбутньому, подарувавши на згадку про нинішні відвідини ВНТУ свою публіцистичну книгу про Помаранчеву революцію.

На зустрічі з прем'єр-міністром України Юрієм ЄХАНУРОВИМ в актовій залі університету готувались виступити наші студенти і викладачі. Але до високого гостя була величезна кількість запитань, тож, часу зреалізувати їм свій задум не вистачило. Тому надаємо можливість озвучити ці виступи на папері.

Про молодь

**Роман САМБОРСЬКИЙ,
студент групи 1МФК-01
Інституту менеджменту:**

— Мені випала честь звернутися до Вас від імені студентів нашого університету. Студентів, яким не байдуже життя нашої країни. Студентів, які в той історичний момент стояли на майданах, виборюючи волю і відстоюючи помаранчеві ідеї. Всі ми розуміли, що це була остання спроба змінити існуючий режим.

Ми добились свого. Революція перемогла. Що маємо? Відбулось багато суттєвих змін. На це є багато причин. Але, я переконаний, що молоді люди в кабінеті міністрів — це позитивна ознака часу. Ми просимо наших урядовців звернути увагу на молодь. Ми пропонуємо використовувати нашу енергію, наші знання, наш патріотизм у спільному творенні нашої держави.

Глибоко розуміємо проблеми політики, проблеми національної економіки і щиро віримо в мудрість і рішучість президента та його оточення. Ми підтримуємо позиції, ідеї, висловлені на майдані. Ми розуміємо, що на реалізацію цих ідей потрібен час.

Від імені студентів, ровесників, однодумців я прошу Вас, я прошу всіх майбутніх депутатів об'єднатись в народну коаліцію, яка працюватиме з президентом на засадах патріотизму і моралі. Я глибоко переконаний, що історія опікуватиме Помаранчеву революцію. Просимо Вас, щоб Помаранчева революція була не просто історичним моментом, а початком відліку економічних, політичних, соціальних перетворень на шляху до цивілізованого розвитку незалежної, демократичної, могутньої європейської держави — України!

Про студентське самоврядування

Тетяна ТРОЯНІВСЬКА, аспірантка кафедри обчислювальної техніки, голова Президії студентського самоврядування ВНТУ:

— Студентське самоврядування має глибокі демократичні традиції, які є невід'ємними від процесів прогресивного розвитку суспільства, освіти зокрема. Його можна розглядати як масштабний багатоаспектний соціальний тренінг, який забезпечує серйозну, фундаментальну підготовку молоді до творчого соціально-активного життя в суспільстві, державі, світі.

Перші паростки самоврядування студентів ВНТУ проявились у лютому 1993р., коли за ініціативою студентів та за підтримки адміністрації ВНТУ був сформований загін зі збереження правопорядку у гуртожитках та на території університету (ЗППГУ). До загону ввійшли студенти з високим рейтингом навчання, які займаються спортом, керуються кодексом честі, готові захистити слабшого.

Подальшого розвитку студентське самоврядування набуло в 2000 році, коли був утворений інтелектуальний Елітний клуб. Він об'єднав студентів всіх факультетів, переважно магістрів. Основне завдання клубу полягало в аналізованні та виявленні проблемних ситуацій у студентському середовищі та вирішенні їх спільно з адміністрацією університету. Поеднання цих студентів відбулось на засадах патріотизму та культурно-історичної спадщини.

Наступним еволюційним кроком була демократизація українського суспільства, яка проявила себе в наказі Міністерства освіти та науки України в березні 2001 року, де йшлося про необхідність створення органів студентського самоврядування у вищих навчальних закладах. Таким чином на базі інтелектуального Елітного клубу було створено Президію Студентського Самоврядування ВНТУ.

Отож, ідея самоврядування почала здобувати популярність та вноситись у студентські маси. Оскільки студенти — молодий та швидко реагуючий прошарок населення, то вони інтенсивно та з цікавістю реагують на будь-які зміни в суспільстві, зокрема на різні форми самоорганізації та самоконтролю.

З 2004 року органи студентського самоврядування ВНТУ починають працювати за заздалегідь спланованою і продуманою програмою. Почалась плідна щорічна робота голів студентських рад факультетів зі студентами-першокурсниками щодо роз'яснень принципів самоврядування, робота під керівництвом голови студмістечка зі студентами, що проживають у гуртожитках ВНТУ. Беруть початок цикли щорічних тематичних семінарів, наприклад, "Перші

кроки в бізнесі", та ін., також стає гарною традицією писати статті на тематику самоврядування до університетської газети "Імпульс", стає традиційною акція прибирання території університету "Життя без сміття". Студенти беруть участь у поселенні до гуртожитку, розподілі стипендіального фонду; організують акції, спрямовані на боротьбу проти куріння, наркотиків, пропагують здоровий спосіб життя.

За сприяння адміністрації ВНЗ та завдяки міжнародній програмі Темпус-Тасіс був створений міжнародний студентський центр "Temprus" та на завершальному етапі проект створення студентського офісу. Наразі студенти своїми руками облаштовують офіс студентського самоврядування. Керівництво активно сприяє розвитку студентського самоврядування в нашому ВНЗ.

Члени президії студентської ради входять до складу загальноуніверситетської Ради з виховної роботи. Вони беруть активну участь в обговоренні всіх питань і проблем студентського життя. Представники студентського самоврядування входять до складу Вченої ради університету.

Представники студентського самоврядування входять до складу наукових та адміністративних рад факультетів та інститутів.

Налагоджені контакти з представниками подібних структур самоорганізації студентів у Вінниці, на рівні відділу в справах сім'ї та молоді Вінниці, на рівні Міністерства освіти та науки України відкрили потужніші можливості для розвитку самоврядування.

Надзвичайним поштовхом для подальшого розвитку стала програма Temprus завдяки проекту Інституту інтеграції навчання з виробництвом. Інформативні зустрічі та обмін досвідом з представниками Франції та Великої Британії були втілені в проекті Літньої школи на базі ВНТУ влітку 2005.

Восени 2005 року наші представники вивчали кращі традиції студентського самоврядування Франції, а навесні 2005 року — Англії.

ВНТУ представлений у Всеукраїнській Студентській раді при МОНУ Костянтином Ковалем. Представники ВНТУ брали участь у багатьох тематичних конференціях, наприклад, у Казахстані в Алма-Аті, Львові, Харкові, неодноразово в Києві.

Студентське самоврядування повинно бути міцним, добре організованим, фінансованим державою та університетом, мати законодавчу базу та бути гарантом дотримання студентом своїх прав та обов'язків.

Про наукові розробки

Андрій ЯРОВИЙ, кандидат технічних наук, старший викладач кафедри ІС, науковий співробітник кафедри ЛОТ:

— Для мене велика честь виступити перед Вами сьогодні від імені молодих учених нашого університету.

З самого початку ми хочемо подякувати нашому високому гостю за надану чудову можливість поспілкуватися, вислухати Ваші позиції, а також висловити власні думки щодо нашого життя, професійної діяльності, а також здобути науково-практичних результатів.

Зокрема, я є представником наукової школи з оптико-електронних інформаційно-енергетичних технологій, засновником якої є завідувач кафедри ЛОТ, д. т. н., професор Кожмяко В. П., автор 20 монографій, а також близько 600 винаходів. Це лише одна із багатьох потужних наукових шкіл, що активно функціонують на базі нашого університету. Але, разом з тим, у межах нашої наукової школи на даний момент уже досягнуті достатньо вагомі науково-практичні результати та запропоновані конкретні розробки, що відповідають пріоритетним напрямкам розвитку науки в Україні та останнім часом набувають надзвичайної актуальності. Я зупинюся детальніше на лише декількох яскравих прикладах.

Насамперед — це енергозберігаючі технології.

Ми можемо запропонувати такі розробки:

По-перше, це **світлодіодні освітлювачі** білого кольору освітлення, призначені для вуличного та інтер'єрного освітлення, а також для локального освітлення.

По-друге, це **світлодіодні світлофори** нового покоління, що мають такі технічні характеристики:

— довготривалий строк експлуатації = 100 000 годин (10 років);

— висока економічність, адже їх споживча потужність складає 10—15 Вт, що є на порядок меншою в порівнянні з ламповими світлофорами;

Такі світлофори призначені для керування дорожнім транспортним та пішохідним рухом, а також можуть використовуватися на залізничному транспорті.

Варто відзначити, що ці дві розробки базуються на складових елементах виключно вітчизняного виробництва та мають високу надійність у широкому діапазоні температур (від -40 С до +60 С);

Необхідно зазначити, що наступні розробки, про які я зараз розповім, повністю здійснюються в рамках держбюджетних тем.

Зокрема, розробки в галузі нанотехнологій.

Це розробка **око-процесорних мережних структур з використанням квантових нанопроцесорів**, основаних на нових обчислювальних технологіях.

Сполучення квантових нанопроцесорів з оптоелектронними елементами пам'яті дозволяє реалізувати паралельні функціональні оптоелектронні обчислювачі, які за продуктивністю і технологічністю істотно перевершують транзисторні мікропроцесори.

Далі, розробки в біомедичній галузі.

По-перше, це **оптоелектронний комплекс для проведення пульсодіагностики** для вимірювання порушень мікроциркуляції серцево-судинної системи.

По-друге, це **лазерний терапевтичний апарат «Nemectron-Laser»** — малогабаритний цифровий двоканальний терапевтичний прилад нового покоління.

Далі, розробки в галузі інтелектуальних систем та паралельних обчислень.

Це розробки в рамках державної науково-технічної програми «Образний комп'ютер», що затверджена постановою № 1652 Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2000 р., замовником якої є Міністерство промислової політики

України, при підтримці Міжнародного центру ЮНЕСКО та Національної академії наук України. У рамках даної програми на нашій кафедрі здійснено такі розробки.

По-перше, це **паралельно-ієрархічні мережі** на основі сигнальних цифрових процесорів, які реалізують різноманітні рівні розпаралелювання процесу цифрового перетворення у структурах образного комп'ютера, що дозволяє здійснювати обробку образної інформації у реальному часі.

По-друге, це **інтелектуальна система для ідентифікації плямових зображень лазерних пучків**, в якій здійснена апаратно-програмна реалізація розроблених методів та алгоритмів обробки зображень у реальному часі, що може ефективно застосовуватись у галузях лазерної обробки матеріалів, лазерній локації, оптичному зв'язку, поліграфії.

По-третє, це **засоби самомаршрутизації та паралельної комутації в локальних оптичних мережах**, які на даному етапі визначають подальший розвиток оптичних мережних технологій у рамках оптико-електронних інформаційно-енергетичних технологій.

За даним напрямком на нашій кафедрі уже 5 років видається міжнародний науково-технічний журнал «Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології», що задовольняє усі вимоги стандартів до періодичних видань і тому має свій міжнародний стандартний номер серійного видання, та входить до переліку фахових видань України.

Варто відзначити, що вищевказані наукові розробки неодноразово представлялися та отримали схвальні відгуки на наукових симпозиумах та виставках міжнародного рівня.

Особисто я на основі власного досвіду глибоко переконаний, що наші розробки, а також розробки молодих учених нашого університету в більшості абсолютно не поступаються, а за деякими параметрами і перевершують зарубіжні аналоги. Я можу це сміливо стверджувати, адже я два роки поспіль отримував від міжнародного товариства оптичної техніки SPIE гранти, за умовами яких я представляв наукові здобутки кафедри ЛОТ ВНТУ в США на міжнародних симпозиумах та виставках в містах Сіетл та Сан Дієго, а також в Росії у Санкт Петербурзі.

Підтвердженням моїх переконань є той факт, що протягом останніх 5 років щороку найкращі представники із молодих учених нашої кафедри виграють гранти та доповідають отримані науково-практичні результати на міжнародних симпозиумах. Ще одним підтвердженням є високі результати, отримані представниками кафедри під час міжнародних науково-технічних виставок у Китаї на базі українсько-китайського технопарку, свідченням чого є відповідні угоди про співпрацю.

Все це безпосередньо впливає на підвищення авторитету нашої наукової школи на міжнародному рівні, результатом чого є велика кількість іноземних студентів та аспірантів з Китаю, Палестини, ОАЕ, Еквадору, що навчаються на нашій кафедрі.

Можна ще багато навести прикладів, проте не займати Ваш час, і на завершення хочеться від імені молодих учених звернутися до прем'єр-міністра України з проханням надавати більшу увагу та підтримку молодим ученим, щоб ми більше могли розраховувати на реальну фінансову підтримку відповідних державних структур, а не на фінансування власних розробок за рахунок отримання іноземних грантів.

І ще раз хочу подякувати нашому високому гостю за можливість поспілкуватися, адже для нас це велика честь і підкріплення нашої віри в гарне майбутнє.

Поговоримо

ЗУСТРІЧ СТУДРАДИ З РЕКТОРОМ

Студентська рада нашого університету зініціювала зустріч з ректором ВНТУ Борисом МОКІНИМ. Ми хотіли безпосередньо поспілкуватися з чільним керівництвом ВНЗ, з перших вуст почути відповіді на свої запитання.

Загалом поспілкуватись з ректором прийшло понад півсотні делегатів від усіх інститутів університету.

Окрім Бориса Івановича участь у розмові взяли проректори Тамара БУЯЛЬСЬКА і Василь КОВАЛЬЧУК, заступник проректора Микола ПРИЩАК, головний інженер університету Роман БОЙКО, голова студентського профкому ВНТУ Андрій ЗАПОРОЖАН.

Розмову поділили на три блоки:

- питання, що стосуються гуртожитків;
- питання, що стосуються навчання;
- різне.

Стосовно гуртожитків ректор запропонував студентам самим вносити конструктивні пропозиції, які б задовольнили студентів, але не суперечили правилам техніки безпеки.

Ми запитували про відміну вільного відвідування. На що ректор дав ґрунтовні відповіді, докладно пояснивши свою позицію, яка полягає у «забезпеченні високого рівня знань у студентів», який, на думку ректора, можливий лише за умови систематичного відвідування і своєчасного та повного виконання студентами навчальних планів.

Ми довідалися, що незабаром на кожному поверсі нашої університетської науково технічної бібліотеки буде встановлено копіювальні машини-автомати. Для нас, студентів, це додасть зручностей. Дізналися і про те, що такої кількості комп'ютерів та такого розвинутого комп'ютерних локальних мереж і доступу до Інтернету, як у нашому університеті, немає в жодному ВНЗ України!

Ми цікавились, чи не будуть повернуті «пари» тривалістю 90 хв. Ректор відповів — ні, оскільки:

— психологами доведено, що людина може безперервно сприймати однотипну інформацію не довше 40 хв.;

— це призведе до «вікон» у розкладах студентів, через що їм доведеться вчитися до вечора.

Не оминули ми і проблеми тютюнопаління, зокрема відведення спеціалізованих місць. Їх планувалось обладнати, але нині наказ Міносвіти взагалі забороняє тютюнопаління на території ВНЗ. Але проблема є, тож ректорат буде шукати шляхи її вирішення.

Студенти подякували ректору за те, що знайшов час поспілкуватися і висловили сподівання, що такі зустрічі з керівництвом університету відтепер відбуватимуться регулярно. Ректор не лише погодився, а й повідомив про свою згоду взяти участь у таких же зустрічах на рівні інститутів і факультетів.

Зазначу, що зустріч тривала 2,5 години. Студентів у часі адміністрація не обмежувала — розмова тривала до останнього запитання.

На мою думку, розв'язати усі проблеми такі зустрічі не можуть, але їх користь беззаперечна. Вони забезпечують добре відомий менеджерам «зворотній зв'язок», який однаково корисний як для керівництва, так і для студентів. Адже університет — величезна організація з сотнями викладачів та тисячами студентів, і не завжди інформація доходить від адміністрації до студентів у первісному вигляді. А керівництво, в свою чергу, більше знатиме про проблеми студентів. Отож, залишається лише побажати, аби такі зустрічі стали традиційними.

Дмитро БЕВЗА, група 2МЗВ-02, член Студради ІнМ

Самоврядування

БІЛЬШЕ «ПЛЮСІВ», НІЖ «МІНУСІВ»

Розвиток студентського самоуправління в Україні обговорювали на Всеукраїнській семінар-наradі «Студентське самоврядування: шлях до партнерства», що відбулась у Національному університеті «Львівська політехніка». У ній взяли участь 54 представники українських ВНЗ із 19 регіонів України. Серед них був і голова Студентської ради Вінницького національного технічного університету Костянтин КОВАЛЬ.

Основні питання, на яких була сфокусована увага учасників семінару, торкалися законодавчого підґрунтя діяльності органів студентського самоврядування, розширення їхніх прав в управлінні ВНЗ; проблем, пов'язаних із входженням України в європейський освітній простір; діяльності профільних міністерств щодо розвитку студентського самоврядування в Україні.

Головною проблемою демократичного розвитку студентських інституцій у ВНЗ, на думку учасників семінару, є юридична незахищеність органів студентського самоврядування. Так, чинна редакція Закону «Про вищу освіту» не закріплює за ними важелів, які б дозволяли брати реальну участь в управлінні ВНЗ та відстоювати права студентів. Спроби Верховної Ради внести зміни до даного нормативно-правового акту восени минулого року були зустрінуті нищівною критикою низки студентських організацій, бо не тільки не розширювали перелік правових інструментів на захист інтересів студентів, а й суттєво їх звужували.

Нова редакція законопроекту із урахуванням зауважень Президента України, на думку президента Української асоціації студентського самоврядування Олексія Кляшторного, має більше «плюсів», ніж «мінусів». До позитивних сторін нової редакції законопроекту можна віднести надання прав юридичної особи для органів студентського самоврядування, відміну примусового розподілу і «трирічного відпрацювання» для випускників державної форми навчання, розширення участі студентів в управлінні ВНЗ (відтепер

студенти мають не менше 10 % голосів при обиранні ректора ВНЗ), розширення можливостей для збільшення студентських стипендій (раніше максимальний розмір становив 30 % прожиткового мінімуму, в новій редакції — це мінімальна межа). І хоча в новій редакції законопроект залишає «дорадчий характер» за рішеннями органів студентського самоврядування та певною мірою обмежує автономію ВНЗ, загалом студенти схвально поставилися до нього.

За результатами проведення наради, вирішено:

— клопотати перед міністром освіти і науки України Станіславом Ніколаєнком щодо організації та проведення спільного засідання Колегії ректорів ВНЗ України та Колегії Всеукраїнської студентської ради, де пропонується обговорити проблеми інтеграції України в європейський освітній простір;

— звернутися до Міністерства освіти і науки України щодо проведення постійного моніторингу надання освітніх послуг, зокрема — у новостворених ВНЗ, з метою забезпечення якості освіти;

— клопотати перед МОН інтенсифікувати роботу щодо запровадження дипломів загальноєвропейського зразка;

— просити Кабінет міністрів України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство сім'ї, молоді та спорту України розглянути можливість надання довгострокових безпроцентних кредитів для реалізації концепції енергозбереження в гуртожитках та побудови нових гуртожитків;

— клопотати перед МОН розширити автономію ВНЗ, дозволивши ВНЗ самостійно надавати науковій званні і ступені професорсько-викладацькому складу;

— просити Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту розробити систему заходів, спрямованих на розвиток студентського спорту.

Тетяна ПЕЧОНЧИК, віце-президент Української асоціації студентського самоврядування

Наші випускники

ТЕХНОЛОГІЯ УСПІХУ

Сергій ІЛЬЧУК десять років тому закінчив бакалаврат Вінницького технічного університету за спеціальністю «мікроелектроніка». Нещодавно навідає alma-mater, аби прочитати для старшокурсників Інституту менеджменту курс лекцій з дисципліни «мікроекономіка». Прочитати англійською мовою.

Нині Сергій є пошукувачем докторського ступеня в дослідженні політики Rand Corporation, Santa Monica (USA). І запрошеним викладачем економіки для магістеріуму Національного університету «Києво-Могилянська академія».

А ще Сергій доводиться онуком художнику Федору КОНОВАЛЮКА, мистецький доробок якого дбайливо зберігає художній музей нашого ВНТУ.

— Спілкуючись у науковому середовищі, насамперед розповісти повинен про свою підготовку. Тож, у першому ж реченні кажу, що маю диплом бакалавра з «мікроелектроніки» Вінницького національного технічного університету.

ВНТУ, зокрема кафедра культурології має у моєму житті дуже важливе значення.

Я не знав, що Федір Зотикович є моїм родичем. Прийшовши на першу лекцію з культурології, побачив на стінах аудиторії картини КОНОВАЛЮКА. У коротенькій анотації прочитав, що він родом із села Ягідного Муровано-Куриловецького району. І це мені було дуже приємно, адже я завжди свої літні канікули проводив там. Мої батьки тримають тісний зв'язок із селом, бабуся і дідусь для мене дуже рідні люди. Про той час, який там провів, маю найтепліші спогади.

Почавши готувати роботу (як того вимагає курс культурології), взявся розпитувати свого рідного дідуся. Тоді й дізнався, що ми з художником є не просто односельчанами, а й родичами. Мій рідний дідусь по батькові — двоюрідний брат Федора КОНОВАЛЮКА. Дідусь дуже допоміг мені у моїх дослідженнях для цієї роботи. Я багато дізнався і про інших своїх родичів.

Вдома, на жаль, немає жодної картини Федора Зотиковича. Зберігались картини в сільському клубі, коли там був музей. Потім той музей забрали у Муровані Курилівці. Тож, подальша доля полотен тепер мені не відома.

— Сергію, а навіщо інженеру, рафінованому «технарєві», який у своєму житті зробив однозначний вибір на користь точних наук, гуманітарні предмети?

— Теза неправильна хоча б тому, що додаткові знання не є зайвими. Така інформація збагачує людину, надає їй мисленню об'ємності. Ерудованість не може завадити. Дуже приємно навчатись в аудиторіях, де на стінах полотна художників. У Західних університетах культурологія є обов'язковим предметом для усіх спеціальностей бакалаврату.

До розуміння Болонського процесу: бакалаврат — це перший ступінь вищої освіти. Людина поглиблює свої знання на рівні магістеріуму, там уже не матиме загальноосвітніх предметів. Але на першому ступені бакалаврату культурологія так само важлива, як історія. Ні в кого ж не виникає заперечень проти

вивчення історії! Її вивчення обов'язкове незалежно від спеціальності, тим паче, що в магістеріумі спеціальність може змінюватися.

— Впродовж цих 10 років у Вінниці, у ВНТУ такий відносно тривалий час перебувати випадало не часто. Тож, які враження нині від alma-mater?

— Університет розширився, з'явилося багато нових спеціальностей. Мені дуже сподобалась кафедра фізвиховання. Під час свого перебування у ВНТУ відвідую безкоштовні заняття з аеробіки для викладачів. Без здоров'я немає успіхів у житті. Викладачі університету мають багато можливостей покращити своє здоров'я фізичною активністю. Відвідую університетський атлетичний зал за цілком символічну плату: 2,5 грн. — це теж на кафедрі фізкультури. У ВНТУ легко вести активний спосіб життя, тримати себе у формі.

Дуже сподобалась кафедра культурології. Нині вона займає уже два поверхи. У художньому музеї університету стало більше виставкових залів. Вразила мене щойно відкрита експозиція полотен Миколи

ОЛІЙНИЧЕНКА. Я переписав назви більшості тих замків України, які він зобразив на своїх картинах. Планую їх подивитися, там побувати. Це поштовх для краєзнавчого туризму.

Дуже приємно був вражений, побувавши на заняттях, які веде доцент Михайло Петрович СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ. Студенти з Африки українською мовою читають Шевченка! Іноземні студенти так зацікавлені і успішно вчать нашу мову і культуру!

— Будь-ласка, детальніше, де зараз навчаєтесь Ви.

— Навчаюсь у США за докторською програмою (аналог нашої аспірантури) — готуюсь стати D. Ph. D. (наш аналог — кандидат наук). Навчаюсь у Rand Corporation, Santa Monica, CA. Це є великий науково-дослідний інститут. Один з керівників моєї дисертації, маючи диплом фахівця з англійської мови і літератури, поступив і закінчив одну з найскладніших програм докторантури з економіки. Він зараз працює доктором університету в Чикаго, і є досить успішним економістом.

Не розумію, чому в Україні не дозволяють студентам, які отримали диплом бакалавра, змінювати фах при вступі на магістерську програму. У Європі, в США людина, яка навчалась на бакалавра, приміром, філології, може поступати на магістерську програму з економіки. Вона конкурує зі студентами-економістами, але якщо витримає екзамен, то перешкодою диплом філолога не стане.

Коли говорять про Болонський процес, чомусь не згадують найголовнішого — свобода вибору фаху студентами після закінчення бакалаврату.

— Судячи з того, що розповіли, вільний вибір Вам здійснити вдалось.

— Я, отримавши диплом бакалавра ВНТУ, мав усі юридичні підстави поступати в магістрат КМА. Лише з третьої спроби я поступив. Наполегливо йшов до своєї мети. Був старостою групи в «політесі», і був старостою групи на магістеріумі.

Економіка — досить складна наука. Але мені навчатись у КМА було легше, ніж іншим. Адже навчаючись на спеціальності «мікроелектроніка», я отримав дуже гарну математичну підготовку. Тому вдячний викладачам, докторам технічних наук, професорам Вадиму Миколайовичу РЕБЕДАЙЛУ і Володимирі Маркусовичу МИХАЛЕВИЧУ. Вищої математики у ВНТУ мене навчали на високому рівні. З вдячністю згадую Віктора Арсеновича ГИКАВОГО. Економіка на Заході потужно використовує математику. Отож, людям з технічною освітою легше бути економістом.

— Яке Ваше викладацьке враження від студентської аудиторії нашого університету?

— Студенти ВНТУ справили на мене дуже приємне враження. Добре знають англійську мову. Стосовно мікроекономіки, то я їм читав не новий матеріал, а той, що вони вже слухали. Оволоділи вони ним добре. Лише деякі терміни англійською мовою для них були незрозумілими.

— Сергію, читаєте економіку, докторську

пишете з політології. Тобто, знову зміна фаху?

— Ні. Я не політолог. Мене цікавить політика як стратегічне планування. Проблема України в тому, що у нас не використовують ті знання, які є. І не створюють нові, як нам жити. Політики не питають експертів, як їм краще керувати. Політики в нас експерти в останній інстанції — у цьому корінь усього зла.

Rand Corporation, Santa Monica робить багато досліджень на замовлення Пентагону і ВПС США. Корпорація має оборонне спрямування. Після закінчення холодної війни Rand Corporation змінилась, і зараз дослідження з охорони здоров'я, освіти складають понад половину обсягів фінансування. Заплатити за корисну пораду не є марнотратством. Інформація дає великий ефект. В Україні ще скупляться платити гроші за поради. Професія дослідника політики ще незатребувана.

— З Вашої точки зору Україна за кордоном стала більш популярною?

— Під час Помаранчевої революції новини про Україну містились на перших шпальтах газет. Зараз до нас інтерес згасає, бо ми нецікаві. Нація не має єдності. І тому ми ходимо по колу. Як казав Сковорода: «Найбільша втрата — це втрата часу». Ці слова повторив наш президент в одному із своїх звернень. Поки еліти не домовляться, не з'ясують стосунки, вони не займуться нагальними проблемами країни, і ми залишатимемось бідними. Ми залишатимемось нецікавими як ринок. Така дрібниця — туристи фізично не можуть пересуватися Україною — у нас нема вивісок англійською. До того ж населення не знає англійської. Українська освіта є сильною, але англійською мовою нічого не пропонується. Я певний час жив у Голландії. Там усі вивіски дублюються англійською. Іноземцю в Голландії легко жити. Іноземцю в Голландії легко робити бізнес. А в Україні іноземцеві без поводиря знайти вулицю чи зупинку автобуса неможливо. Освіта в Голландії двома мовами — державною і англійською. Усі викладачі у ВНЗ вільно володіють англійською. Коли б в Україні люди, які пов'язані з вищою освітою, знали іноземну мову, то це спрямовувалося б на добробут і університету, і держави. У США усі університети пропонують бакалаврат і магістеріум англійською. Освіта у США є бізнесом, дає змогу заробляти чималі гроші.

— Насамкінець, Сергію, про технологію життєвого успіху. Яка вона?

— Перше. Це щодня дбати про своє здоров'я. Викладачам і студентам ВНТУ це просто — мають змогу відвідувати безкоштовні заняття з аеробіки. Відвідувати університетський атлетичний зал, самостійно займатись спортом, адже університет має чи не найкращий у Вінниці стадіон. Без здоров'я людина не може бути продуктивною. Здоров'я дуже легко втратити, але дуже важко повернути.

Друге. Бути працелюбним і цілеспрямовано працювати на досягнення мети, яку поставив перед собою. Якщо людина не лінується і важко працює для досягнення мети, то її досягне. Приклад мого життя це підтверджує.

ПОСПІШАЙМО ДАРУВАТИ РАДІСТЬ!

Доброчинність

У мене прекрасна сім'я, я мала чудове дитинство, а тепер юність. Росла в любові, злагоді та розумінні, завжди мене підтримували і підтримують зараз мої батьки. Досі в день святого Миколая вранці шукаю подарунок під подушкою.

А як же діти, які не мають батьків, які ніколи не відчували батьківської теплоти та любові? Що вони можуть знайти під подушкою? Що їх чекає у житті, у цьому прекрасному і водночас жорсткому світі?

Студентська Рада ВНТУ вирішила подарувати дітям, позбавленим батьківської турботи, трішки любові та радості. Ми завітали до вінницького дитячого будинку «Гніздечко». Великі оченята, сповнені любов'ю та надією... Студенти підготували для них казку з лисицею Алісою, котом Базилію, Буратіно і Бабою Ягою. Діти із захопленням спостерігали за дійством і запитували у вихователів: «А це люди?» Руки тяглися до подарунків, кожна дитина хотіла відчути нашу любов і тепло, а ми і обіцяли навідувати їх ще і ще. І обов'язково навідаємо, адже там, в «Гніздечку» росте майбутнє України, яке ще таке добре і безневинне, чисте і любляче. Багато залежить від навколишніх, що ста-

неться з Ганнусею і Петриком, Оленкою чи Іванком.

Також Студентська рада завітала до Староприлуцької школи-інтернату, що в Липовецькому районі, де виховуються діти від 6 до 16 років. Ці діти уже звикли бути одні — уявіть, як це постійно жити у дитячому садку чи у школі і все життя чекати, що прийде мама чи тато та й забере тебе додому...

Студентська Рада ВНТУ дякує всім, хто брав активну участь у благодійній акції: Олександр ДМИТРИШИНУ (група 231-03), Віталію БАРЧУКУ (1ЕСЕ-04), Олесі КРИТЮК (1ТВ-02), Костянтину КОВАЛЮ, Наталії РИХЛЮК (2КС-03), Юрію ПОСТОВОМУ (ЗПЗ-02). А зініціювали і власне zorganizували захід Лілія ЯРОЩУК (МБ-03) і я, Тетяна ЧЕРНЯХОВИЧ (1КС-03).

Люди! Не черствійте серцями! Тільки разом ми можемо допомогти знедоленим дітям міцно стати на ноги і зайняти належне місце у суспільстві! Давайте дарувати дітям радість!

Тетяна ЧЕРНЯХОВИЧ,
голова Студради ІНТКІ

СТУДЕНТІВ ЗУСТРІЧАЛИ ЯК РІДНИХ

Вони жадібно всмоктують краплинки щастя

**«Руки, творящие добро,
блаженнее молящихся уст!»**

Як часто ми згадуємо про добро, коли вже пізно, коли вже сталося лихо. Проблема сучасної людини в тому, що постійно поспішає, але поспішає метушливо, даремно. Людина спалює безмежжя своєї енергії, впроваджує нове, але добра у світі більше не стає. Всі біжать, всі бояться кудись не встигнути, чогось не зробити. Рухаються машини повітрям, землею і водою, та не несуть людям щастя.

Вже стали традиційними поїздки у сиротинці області небайдужих студентів нашого університету та активістів студентського профспілкового комітету ВНТУ, головою якого є Андрій ЗАПОРОЖАН. Концертна програма, яку, до речі, підготували слухачі підготовчого відділення, майбутні студенти нашого університету, чудові подарунки і щирі посмішки зробили зустріч теплою, домашньою.

У Плискові, що в Погребищенському районі, живуть дітки з розумовими вадами. Тут студентів зустрічали і проводжали зі слізьми. Дітям привезли солодощі, одяг та інші

необхідні подарунки. Студентів, які відвідували сиротинець не вперше, зустрічали як рідних.

У Старих Прилуках (Липовецький район) живуть діти-сироти. Щоразу наших студентів дивує те, як ці обділені долею діти вмійють радіти та сміятися. Вони жадібно всмоктують краплинки щастя. І навіть телевізор та DVD-плеєр, привезені студентами, стали для них не найкращими подарунками. Головними були увага і турбота. Діти відчули, що про них не забувають, що вони є частинками нашого з вами життя, а це — найголовніше.

Студенти (цього разу було стільки бажаючих, що не всі змогли поїхати) ще раз довели, що ми — молодь — є майбутнім нашої країни, і нам не байдуже, яким воно буде.

Гілочка калини, вишита дитячими рученятами на рушничку, який діти подарували студентам, ожила і нагадує нам про всемогутню силу добра. Цю поїздку усі запам'ятають назавжди.

Спогади навіяли мені невеличку поезію, яку я присвячую їм — щирим, всепробачаючим дітям:

**Не бійтесь людям душу віддавати, її таїн безмежна криниця
Напоїть люд засмученої хати — і щастя відродиться.
Не бійтесь сьяти і посміхатись, усмішка —**

життедайна Божа сила,

Що має звичку завжди повертатись.

Благословенні крила

Несуть любов, вклонилася їй вічність,

Ви не безсилі, якщо серце гріє,

В нім подих Ангела і струн душі магичність — плетуть надію.

Нікому і нічого — гріх мовчати, і в серці пекло,

якщо у нім байдужість.

Прийшли добро ми людям віддавати,

і в щасті інших — наша мудрість.

Треба поспішати робити добро. Не заради реклами і дивідендів. Від усього серця. Щоб не образити маленьку Людину, якій у житті пощастило менше за інших. А може робити добро і є головним призначенням людини на землі?

Ксенія БІЛОУС,
прес-секретар профкому студентів ВНТУ

Особистість

ФЕНОМЕН ЖУРАВЛЬОВА

Місяць тому у нашому університеті почала працювати школа танцювального мистецтва з Бхаратанат'ям. Майстер-класи веде випускник інституту індійського класичного танцю «Ганеша Нат'ялайя» (Нью-Делі) вінничанин Сергій ЖУРАВЛЬОВ.

ЖИТИ — ЦЕ ТАНЦЮВАТИ

Сергій Журавльов почав танцювати зненацька, в одну мить. Вперше побачивши індійське кіно. Це була стрічка «Любов у Кашмірі». І вона розбудила в його душі любов до далекої і загадкової східної країни.

— Сама національність, музика, природа, я зрозумів, це моє і мені належить. Прийшов додому і почав танцювати.

Тоді йому було десять років. На кожен індійський фільм ходив по 6—7 разів, щоб запам'ятати елементи танцю, мелодію. Потім почав співати.

Дует «Сангам»

Народився в Росії, в глухій провінції. Маленьке містечко Картали в Челябінській області. Власне, вперше дізнавшись про Індію, чомусь відразу так відгукнувся. Чому так вплинуло на хлопчика чуже мистецтво? Стало з тих пір йому необхідним, як повітря, як сонце, як їжа.

Іде нескінченний потік. Потанцював, наче з джерела напився. А завтра знову хочеться. Не виходить не танцювати. Опиратися цьому для нього небезпечно, смертельно небезпечно. Якщо кілька днів не танцює, таке враження, ніби гасне, вмирає. А як тільки вдягне на ноги дзвіночки, оживає душа і летить у Всесвіт.

У Сергієвому житті був дуже важкий і великий (17 років) розрив. Він не танцював. Не міг не танцювати і все ж таки не танцював. І хворів. Важко і вже безнадійно. Він не хотів піддаватися фізичним стражданням, з усіх сил шукав засоби до життя. Перепробував усі методи лікування, і традиційні, і нетрадиційні. А йому ставало все гірше. І тоді він вирішив не опиратися більше тому рухові, тій музиці, яка жила в ньому всі ці роки.

— Коли після стількох років я виконав індійський танець, я ожив! Я не міг і не можу передати ту радість, яка переповнила мене тоді. Кожна клітинка, що була

перед тим у мертвому стані, ожила, наповнилась силою. А потім враз — до мене повернулось життя.

До цього Сергій з Ніною вже прожили 12 років, мали трійко діточок. Не знала, навіть гадки не мала, що її чоловік так танцює. Але найбільше її піднесення було від того, що рідна людина одужала. Цілком одужала.

ПОКАЗАТИ МЕЛОДІЮ

В індусів є поняття одного Вішну чи Крішна. Всі інші — його слуги і помічники. На його славу, на славу інших напівбогів виконуються танці. Як поклоніння. Як жертва. Танець входить в служіння. В такому храмовому танці більше 2 тисяч (!) жестів. Це тільки рук. У справжнього танцівника танцює все — очі, брови, кожен м'яз. Як жартує Сергій, все, від тімені до п'яти. У танці можна показати, як розкривається квітка, як рухається ріка... Зобразити радість, яка сходить з неба від Бога, прекрасну мелодію, що долинає до слуху, печаль, гнів, розлуку, очікування, захоплення...

Могутній Шива вважається найкращим танцівником із богів. Наприкінці кожної юги (у індусів так називається епоха), він починає свій танець, який руйнує увесь Всесвіт. Після цього Брахма знову творить, а життя починається спочатку. А всім керує найвищий Вішну.

Танець Шіви дивовижно прекрасний і граційний. У ньому нема страху, жаху, зла. Хоч гнів присутній. Але він логічний: те, що зіпсувалось, потрібно прибрати, аби вберегти від бруду майбутне.

Сергій каже, що цей танець йому виконувати не страшно. Є танець людини для бога. Є танець бога. І він також виконується людьми. Виконується віками. Це той же театр. Артисти грають богів.

Сергій — жива енциклопедія індійського танцю. Варто один раз щось про нього прочитати, почути чи то в дитинстві, чи то вчора, він запам'ятовує назавжди: в якому столітті народився танець, який йому відповідає одяг, музика. Побачивши Сергія на сцені з донькою, індійські студенти потім не давали спокою: де зміг дістати такий унікальний одяг? А Сергій шив всі костюми сам. Може цілий день без втоми просидіти з голкою, пришиваючи маленькі блискітки.

ДУЕТ «САНГАМ»

Найстарша донька Ліда, вперше побачивши, як танцює батько, закліпала від подиву своїми довгими віями і тут же почала копіювати рухи. Сергія самого це дуже здивувало: з першої спроби легко вдавалися складні елементи. Танцює Ліда разом з батьком уже 10 років. Зараз вони дует «Сангам», що мовою хінді значить «єдність». Молодша ж на рік Наталка особливого інте-

ресу до індійських танців не виявляє. Як і син Роман.

Ліда нині одинадцятикласниця. Хочє стати студенткою інституту «Ганеша Натялайя», який закінчив батько. Мрія близька до здійснення — новий посол Індії сам запросив «Сангам» до Києва, аби познайомитись. Аджє в Україні так професійно, як сімейний дует Журавльових, в північноіндійському стилі «Катхак» ніхто не танцює. Посол пообіцяв, що міністерство культури Індії і посольство Індії в Україні нададуть Ліді грант на навчання в Нью-Делі.

— Саму доньку не дуже безпечно відпускати. Та й мені Індія потрібна. Я навчався за таким же грантом — повернувся звідти три місяці тому, а знову прагнеться. Не хочеться там жити, але хоч подивитись на тих смаглявих людей, побувати на концертах, поспілкуватися з танцівниками... Посол і мені пообіцяв надати грант на поїздку, аджє я знаю хінді, і це допоможе Ліді адаптуватися. А вчитися індійському танцю треба все життя.

До речі, Сергій, приїхавши в Україну з Росії, одружився з українокою, вивчив українську мову. В сім'ї спілкуються українською.

ГОЛОС В ІНДІЙСЬКОМУ КОЛОРИТІ

Десь до кінця весни ми на університетській сцені уже зможемо побачити наших студентів в індійському танці. А може й швидше.

— Дуже задоволений своїми університетськими учнями — їм важко, але стараються. Дуже прагнуть навчитися, тому у них і виходить. Просто потрібен час, аби виглядало гарно. Стиль Бхаратанатьям — це симетричний танець, спортивний. Це водночас і йога, і бойові мистецтва.

В інституті «Ганеша Натялайя» навчається чимало європейців. Тож, тим, що він, слов'янин, так філігранно танцює, Сергій нікого не здивував. Але свого захоплення ніхто не міг приховати, коли Сергій співав.

— Найголовніше — це поставити голос в національному колориті. Щоб він звучав не попсово, естрадно і не як у виконавців народних пісень. Необхідний музичний слух і, звісно, мова — хінді.

Аби в голосі, якому дано озвучувати українські чи російські слова, зазвучав індійський колорит — хіба це можливо?

— Якщо я навчився, значить можливо, — посміхається Сергій.

І як навчився!

Ректор інституту «Ганеша Натялайя» Сароджа Вайдьянатхан організувала концерт Сергія Журавльова, на який запросила не лише студентів і колег, а й бізнесменів і представників тамтешньої влади, аби разом з нею чудувались унікальним талантом виконавця їх пісень з далекої України.

А як танцює дует «Сангам», можна було побачити на нашій університетській сцені — у лютому на заняттях з культурологічного практикуму.

Щовівторка і щочетверга о пів на третю в університетському клубі збираються ті, кого індійські ритми не залишають байдужим, в кому пробуджують якийсь особливий стан прагнення досконалості, гармонії, руху.
У ці ж дні о 17-й Сергій Журавльов проводить заняття з вокалу.

Умій відпочивати

ВНТУ МАЄ «СУПУТНИК»

Студентські роки — найпрекрасніші. Бути студентом — це не тільки навчатись, жити в гуртожитку. Насамперед, це розвивати свої можливості, світогляд, розширювати коло друзів, відбуватись як особистість та... відпочивати. Життя не повинно обмежуватись навчальним корпусом і помешканням. Кажуть, бідний думкою багатий; я заперечу: людина, багата думкою, зовсім не бідна. І щаслива та людина, яка осягнула істинне багатство, зрозуміла зміст радості і щастя. І саме студентські роки дають нам можливість накопичити знання, уміння, акумулювати багаті думки.

Звичайно, найнезабутніші і найдивовижніші моменти студентства — це турпоходи, турпоїздки, культмасові заходи та корисний відпочинок.

Одним із пріоритетів золотого студентського життя нашого університету є санаторій-профілакторій «Супутник». Поєднання лікувально-профілактичних процедур, смачної кухні, чудового колективу працівників та наддоступної ціни не залишать байдужим жодного.

Трішки в деталях:

- Безліч медпроцедур, мінеральні ванни, сауна, видача медикаментів та вітамінів.
- 3-разове харчування (м'ясні, рибні страви, салати, йогурти, соки та ін).
- Доброзичливість та чуйність медпрацівників, приязнь колективу ідальні.
- Вартість за 21 день — 65 грн. (10 % вартості, повна 650грн).

Важливим моментом є те, що оздоровлення в «Супутнику» зовсім не відриває студента від навчання. А для прекрасного поєднання лікування і навчання надаються номери для проживання в 3-му гуртожитку, де розміщено профілакторій (прекрасна пропозиція для тих, хто проживає в місті і не відчував атмосфери самостійного студентського життя).

Отож, маючи п'ятирічний студентський стаж, я раджу всім без винятку не гаяти час на дармові безкорисні справи! Частіше організуйте корисний відпочинок — туризм, спорт, творчі та дискотеки. Профком студентів ВНТУ сприяє цьому і дає багато можливостей та прав студенту для повноцінного, прекрасного відпочинку. Все залежить від вашої особистої мудрості, бажання і наполегливості.

P. S. Подобицями цікавтесь в профоргів своїх груп.

Роман САМБОРСЬКИЙ
1МФК-01, ІнМ

ТРОХИ ЕПАТАЖНОСТІ ВІД ІРИНИ МАСТЮК

Першокурсниця ІнЕЕЕ Ірина МАСТЮК (див. її «Автобіографію») справляє враження особистості сильної. Наприклад, її аргументи на користь писання українською мовою змусили мене пригадати аналогічну життєву ситуацію й аналогічні аргументи Олени ТЕЛІГІ.

Доцент О. В.ЗІНЬКО нахвалитися не може навчальною активністю та самобутністю суджень Ірини на заняттях з української та зарубіжної культури.

Читачеві ж її віршів й — особливо — прози цікаво буде відзначити не по літах проникливе світосприймання та непростий стиль письма, у якому природньо поєднуються лірика, жарт, натуралізм, іронія й навіть гумор чорний, й навіть пародія на трилер, й аж навіть усе те іншого разу —

без розділових знаків. Ще б трохи додати в майстерності сюжету та видимої мови почуттів персонажів — до професійного літературного рівня було б рукою подати.

ЗНОВУ РАНОК

*Всі страхіття можна пережити,
доки ти просто коришся долі,
та спробуй їх обмірковувати,
і вони вб'ють тебе.*

Е. М. Ремарк

«На західному фронті без змін»

Знову ранок. Я піднімаюсь з ліжка, і, в одній лише нічній сорочці, тихенько підбігаю до вікна. Декілька рухів руки — і в кімнату ввірвалось свіже повітря. Десь в коридорі закричав телефон.

Я ввімкнула музику. Тонкий аромат звуків стелиться кімнатою. Тендітні ниточки мелодії кружляють коло мене, обіймаючи кожну порошинку. Тепер я не сама в квартирі. Зі мною музика. А ще, десь у коридорі лається телефон.

Сонячне проміння блукає голими стінами. Я дістала фарби і пензлик, почала малювати. Малювала велосипеди, в яких не було сидінь. Малювала котів, ведмедиків, їжачків, людей, в яких не було облич. А навіщо вони? А десь в коридорі роздратовано підстрибував телефон.

Фарби не стікали по стінах. Це мені сподобалось. Я дістала велику купу газет і почала вирізати з них обличчя та клеювати їх на вільні місця. Тепер у звірів людські пики, а у людей — звірячі. А може, так і краще? Нехай дихають... А в коридорі зі злості бився об стінку телефон.

Я дістала жменю цвяхів і молоток. Почала прибивати до стелі простирадла. Тепер здавалось, що звисаючі наді мною строкаті й білі шматки тканини — це «мрійливі хмарки». Телефон не витримав і прибіг до кімнати.

— Ти що, не чуєш? Я тут кличу тебе вже більше чотирьох годин. Думаєш, що сховалась від всього живого? Дивишся на фотографії, і ніби люди, а вони ж не справжні — такі, як тобі хочеться. Слухаєш пісні, і ніби людський голос, а насправді людини, що співає, немає. Так от, не ховаєшся ти від мене, я примушу тебе розмовляти з людьми, які примусять тебе відповідати на їх запитання, які казатимуть те, чого ти не хочеш чути, які примусять тебе жити в суспільстві.

Зі злості телефон вибухнув. Постраждали від пожежі також сусідні квартири.

* * *

Заклякочулі гомони чобіт
До тебе в вікна стукають щоночі,
Та їх слова лишень єдиний біт
У морі здатних надихати творчо.
А тишу пам'яті нуртує порух рук,
Що вимальовують сріблястою золою
Дрібненькі східці і шерхатий брук,
Які лежать, мов крига, над водою.
Втекти від міста мрієш хоч на мить,
Втекти од світла бруду і невіри...
Закрити очі, чути, як кричить
Твоє єство — назовні і без міри.
Твої слова, мов пожовтілий сніг,
Твої вуста, мов почорніле листя,
І звук колін, коли вже пада з ніг,
І звук кісток, як тріскає намисто.
Забути сльози, що стікали ниць
На кшталт краплин з відталого бурульки.
Пробігла чутка: з запашних криниць
Чорніє димом, наче курить люльку...
Палають очі, висохли до дна,
Зіниці сяють чорною дірою...
Що бачиш? Та невже зима?
Невже зима готує свою зброю?
Не знаєш, чи співати, чи вже ні...
Не знаєш, чи вже можна лягти спати,
А якщо ні — блукати уві сні,
А якщо ні — то нікуди тікати...
Осінній спогад ріже і пече,
Колись було м'яке і тепле диво.
І впав листок-сніжинка на плече,
В цю пору року і таке можливо.
Малюй, митець, малюй свої думки,
Співай про чисте полотно, і згодом
Хтось заспіва про тебе навпаки,
А хтось покрие голову штрих-кодом.
Але я знаю, буде той чи та,
Що засміються тим єдиним сміхом,
Заплачуть...
Як і ти...

3 циклу «ЛИСТИ ОФЕЛІЇ ХХІ ст.»

*Спочатку були невдачі намагання
виразити свої почуття через жести, рухи,
посмішки і інші смішні потуги,
але згодом все якось само собою вилилось
на ні в чому не винний папір.
Можливо, хтось це і прочитає,
та не він, не той,
кому були наплакані ці листи...*

Лист 3 (Тільки-но знайдений в шухляді)

Невдало взята похідна від пересічної людини нуль
пусті слова пусті години ніяк не вийти з порожнечі
рук і ніг ні годі дешево чи дорого це не важливо це не
так як мріяли як прагнули чи прагнули не знаю

Так легко сказати що не влаштує що не так
кортіло що хочеться інакше а як саме чи відповіси чи
опустиш очі чи даси в пику й ображено підеш собі на
іншу сторону вулиці а там сплюнеш на асфальт і почув-
хаєш голову десь за вухом чи за парканом не важливо

То все ж не скажеш що робити ні не мені що мені
робити ти скажеш аж на дві години тирадою а собі

Забракне фантазії абищо аби якщо хтось
знайде якусь ідею чи то в думках чи то в емоціях то
нехай повідомить хоч би й сам себе

На заскорузлій од неперервних обмірковувань що
ніби все огидно корі головного мозку може й можливо
знайти якісь ознаки частя тобто ендорфінів та чи не
тобі часом сумніваюсь мені здається що ти ворог сам
собі а думаєш що то оточуючі ворогують із тобою не
будь таким засліпленим егоїстом бо ж всім начхати

Бо ж ти прямий та паралельний мов та мотузка
для вологої білизни хіба що трохи прогнута од часу та
висіння на одному місці місту начхати на твої п (о)
лювання на асфальт це просто огидно а ти гидуєш
чистотою та свіжим повітрям бездушно ллеш на себе
одеколон чи то який інший смердючий засіб для
отруєння твоїх нещасних феромонів ти блідий шкода
що так сталося це щиро а ти бодай не знаєш що таке
щирість

Чийсь скалічені вуста од болю певно скажуть

Ні
Не
Йди

Прислухайся до них бо поки є вони будеш й ти а
як тікатимеш не тямлячи що робиш накоїш лиха
навіть не думай ховатись од своїх надуманих страж-
дань бо ж треба просто чи вимкнути чи забути чи як

Це не є принциповим питанням бо ж головне по-
збавитись а ти лише підливаєш олію в свій істеричний
вогонь а потім смажиш на ньому свою душу або те що
ледве залишилось після останньої трапези

А я ж тебе кохала за що не знаю та й не знала тоді
годі й думати що зможу знову бо ж вже загублена
здатність просто повірити і засліплено мов те сліпе коше-
ня та яке там кошеня якийсь брудний кріг і годі з мене

Так от засліплено йти кволими кроками на ту са-
мотню і невпевнену соплочку що то нею був ти а я
спіткнулась і якось вилетів золотавий туман дурману з
моєї голови а ти лишився десь під серцем що зупини-
лось бо ж застряг як кісточка од якоїсь мертвої рибини

Ні я не вегетаріанка просто жалію нещасних
створінь що ото ми їх їмо та все ж моєю улюбленою
стравою лишається м'ясо

Так як і ти здається ж добрий хлопець а ні бодай і
несвідомо але ж заженеш якусь гостру голку комусь
під нігті не думай я не жаліюсь скоріше даю необхідні
застереження такі сухі і вимушені бо ж вже котрий
раз прожовані ночами перед сном аж до втрати смаку
та й навіть присмаку

Хочеш бути поза оболонкою а що як я тобі скажу
що сам собі оболонка і мало того ще й мені я знаю що
не повіриш що зауважиш мовляв не пішла б

А це вже буде грубо хоча чого мені дивуватись так
завжди так було і так буде доки народжуються люди
доки спливає час а ото коли сплине то може й

Хоча що нам задивляться наперед це малопродук-
тивно а скоріше й зовсім ні

Мені б хвилюк спочити а там можна було б і пого-
ворити а ні не схочу я знаю наперед що не схочу тому
й пишу цього листа

А ти знову не відповіси

Автобіографія

Народилась 12.12.1988 р. в м. Вінниця. Навчалась в школі № 10 м. Вінниці.

Після сьомого класу вступила до Вінницького технічного ліцею (ВТЛ), де провчилась чотири роки на спеціальності «Технології економіки та виробництва» (ТЕВ) за профілем «бухгалтерський облік». Більше за все подобались такі предмети, як економіка, математика, фізика, інформатика та зарубіжна література. Дуже важко давались англійська мова та історія.

Саме в сьомому класі почала писати, а саме вірші (російською мовою, оскільки сім'я російська і спосіб мислення прищеплений російський). Пізніше писала прозу. На четвертому курсі ВТЛ стала писати українською: скоріше за все цьому сприяли вчителька зарубіжної літератури Наталя Омелянівна Дейнека та подруга Хіжина Ірина, які на своєму прикладі показали красу цієї мови. Ще одним стимулом перейти до української мови була поїздка в Росію (Геленджик). Там дуже тісно спілкувалась з росіянами, в тому числі російськими шовіністами, що сприяло виникненню бажання відстояти свою націю, в тому числі її мову.

Я люблю: своє місто, цікаву музику, цікаві картини, Львів, каву з корицею, танцювати, відвідувати театр, ходити на рок-концерти, спостерігати за людьми, холодне молоко взимку, читати емоційні книжки, малювати на партах, грибний суп, таку пору року, коли можна ходити в джинсовій курточці, дивитись цікаві фільми, жити.

Я не люблю: нашу столицю, село Тюцьки, робити те, що не подобається (тому і не роблю, і потім за це отримую по голові), коли надто яскраво світить сонце, варену цибулю, коли потрібно бігти за трамваем чи тролейбусом, п'яних людей, коли зависає комп'ютер, коли ставлять гурні запитання, коли перукарка відстригає те, чого її не просили, сирі або недосмажені курячі яйця.

В майбутньому мрію знімати фільми, але ця мрія з ряду тих, яким не можна збуватись.

Зараз вчусь у ВНТУ — ІнЕЕЕ (група ІЕСМ-05).

«ВИПИШІТЬ» МУЗИЧНИЙ РЕЦЕПТ

Віддавна помічений зв'язок рис темпераменту і нервових процесів, особливостей вищої нервової діяльності людини. Коли холерик нервує, він кричить. А коли нервує меланхолік, він плаче. Пам'ятаєте стародавні італійські маски П'єро й Арлекіна? Або популярні ампула білого і рудого клоунів у будь-якому цирку?

Властивості нервової системи лежать в основі темпераменту, складають його фізіологічну базу. Індивідуальні відмінності визначаються фундаментальними властивостями нервових процесів — збудження і гальмування.

Темперамент важко змінити на діаметрально протилежний. Неможливо з меланхоліка зробити сангвініка. Раніше чи пізніше меланхолік зірветься, особливо в складних життєвих обставинах. Але як все ж утримати нейротизм у межах «пристойності»? Один зі способів пропонують фахівці з музичної психотерапії.

Чи можна самому собі «приписати» музичні рецепти? Фахівці-психологи, що займаються цим, відповідають ствердно і пропонують пакети програм класичної музики. Окрім того, існує велика варіативність суб'єктивних переваг того чи іншого музичного твору. Це пов'язано з нашою емоційною пам'яттю: у кожного свій емоційний досвід, свої асоціації музичних образів і конкретних переживань (від позитивних, індивідуальних до негативних). Наприклад, у когось звучання «Місячної сонати» Бетховена співпало з важкими подіями і переживаннями. І це вже накладає свій відбиток на ставлення до твору. В іншого немає суб'єктивних нашарувань, і він відчуває цю музику «об'єктивніше». До того ж, значення музики в житті кожного різне, що залежить від музичності слуху, зокрема слухової чутливості, від наявності культури відчуття музики.

У будь-якому випадку для роботи над собою, своїм духовним світом треба пройти хоча б самостійно школу музичних почуттів. Для цього і пропонуються сім пакетів програм.

Підсумуємо практичний досвід психологів щодо використання музики:

1. Певна музика може знижувати сильні негативні емоції. Як результат — знижується фізичний та психічний біль.

2. Виникнення завдяки музиці певних образів, асоціацій дає можливість провести психотерапію різних психічних порушень.

3. Музика та її елементи (звук, ритм, забарвлення) є засобами емоційної експресії та невербальної комунікації.

4. Музика може символізувати і людину, і соціальну ситуацію.

5. Музика може створювати ситуацію розблокування і реагування на негативні емоції, а також регулювати темп переживань і психомоторики, що зумовить зміни самопочуття та настрою.

Музика може зменшувати вплив негативних чинників у стресових ситуаціях, повних напружень і конфліктів, може попереджувати професійне «вигорання», слабкість, утомлюваність, роздратованість, відчуття безперспективності. Якщо вона підібрана відповідним чином, то створюватиме гарний настрій чи атмосферу спокою та безпеки. Під її впливом організм людини починає нормально функціонувати. Результати наукових досліджень підтверджують, що музика спроможна: зменшувати м'язову напругу; знижувати ступінь прояву фобій та поліпшувати настрій; впливати як регулятор на серцево-судинну систему, знижувати артеріальний тиск, регулювати дихання; знижувати рівень гормонів стресу; зміцнювати імунну систему, покращувати соматичний стан людини.

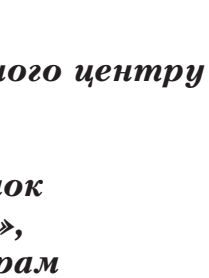
Щоб результати музикальної терапії були надійнішими та ефективнішими, маю нагоду, як психолог, запросити бажаючих на професійні консультації.

Якщо вам необхідна підтримка чи консультація психолога, звертайтеся: ВНТУ, аудиторія 2356, т. 59-81-38

I. Для зменшення дратівливості, розчарування	Бах «Кантата № 2», Бетховен «Місячна соната», Прокоф'єв «Соната «Ре», Франк «Симфонія ре-мінор»
II. Для зменшення відчуття тривоги, непевності	Шопен «Мазурка і прелюдії», Штраус «Вальси», Рубинштейн «Мелодія»
III. Для заспокоєння, умиротворення	Бетховен «Шоста симфонія», 2 частина, Брамс «Колискова», Шуберт «Аве Марія», Шуберт «Анданте з квартету», Шопен «Ноктюрн соль-мінор», Дебюссі «Світло місяця»
IV. Для зменшення злобливості, заздрості до успіхів інших людей	Бах «Італійський концерт», Гайдн «Симфонія», Сибелиус «Фінляндія»
V. Для зняття емоційних симптомів гіпертонії і напруженості у стосунках з іншими людьми	Бах «Концерт ре-мінор для скрипки», Барток «Соната для фортепіано», Брукнер «Меса мі-мінор», Бах «Кантата № 21», Барток «Квартет № 5»
VI. Для зменшення головного болю, викликаного емоційною перенапругою	Бетховен «Фиделио», Моцарт «Дон Жуан», Ліст «Угорська рапсодія № 1», Хачатурян «Сюїта «Маскарад», Гершвін «Американець у Парижі»
VII. Для підняття загального життєвого тону: <ul style="list-style-type: none"> — поліпшення самопочуття; — підвищення активності; — поліпшення настрою 	Бах «Прелюдія і fuga мінор», Бетховен «Увертюра «Егмонт», Чайковський «Шоста симфонія», 3 частина, Шопен «Прелюдія, Ор. 28, № 1», Ліст «Угорська рапсодія № 2»

 Вітаємо!

Вінницька обласна рада
фізкультурно-спортивного товариства «Україна»
нагородила
Валентину ГОЛУБЄВУ,
редактора комп'ютерного інформаційно-видавничого центру
нашого університету,
майстра спорту з багатоборства,
за I місце на дистанції 3 км з лижних гонок
Першості обласної ради ФСТ «Україна»,
присвячених XX зимовим Олімпійським іграм

«КУБОК ПОДІЛЛЯ» НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ

У нашому університеті відбулися вже традиційні відкриті змагання з болдерінгу на «Кубок Поділля». У них взяли участь 10 вінницьких спортсменів. Найкращого результату досягла студентка ВНТУ, кандидат у майстри спорту зі скелелазіння Катерина ЧЕРНОСКУТОВА.

Катя посіла 5 місце, але зауважте — поперед себе пропустила лише майстрів спорту міжнародного класу та майстрів спорту. Це чудовий результат для ще молодого вінницького скелелазіння, яке тільки починає виходити на високий рівень спортивних досягнень.

А переможцями «Кубку Поділля» в 2006 році стали МС з Макіївки, неодноразовий призер і переможець Чемпіонатів України з болдерінгу Станіслав КЛЄШНЬОВ та чемпіонка світу з болдерінгу 2005-го року одеситка Ольга ШАЛАГІНА.

Болдерінг — наймолодший вид скелелазіння, який виник приблизно 30 років тому. Сучасного ж вигляду набув лише років 10 тому — з розвитком проектування штучних скелетромів: стендів. Тренування і змагання з цього виду потребують особливих стендів: дуже складних, з надзвичайно нахиленими площинами і химерними вигинами. Уява і технічні можливості сучасних проектувальників дозволяють ускладнювати стенди все більше і більше, що робить цей вид скелелазіння яскравим, динамічним і потребує від спортсмена підготовки справжнього акробата, гімнаста і екілібриста.

Болдерінг — це серія складних, але коротких (на 7—9 перекватів) трас. На проходження кожної траси спортсмену дають 5-6 хвилин і необмежену кількість спроб впродовж цього часу. Переможцем стає той скелелаз, який пройде найбільше трас до кінця за найменшу кількість спроб. Траси болдерінга вимагають також і ретельного обміркування — іноді навіть можна не зрозуміти, як робити той чи інший рух, і не пройти трасу саме через це, маючи чудову фізичну підготовку.

У 1999 році був проведений перший Чемпіонат області зі скелелазіння у видах «швидкість» та «трудність» на природному рельєфі — гранітних скелях «Динамо» Староміського району Вінниці. Тоді взяли участь представники Вінницької області, Житомира, Кам'янця-Подільського, Києва та Львова.

У 2000 році Федерацією було прийнято рішення окрім Чемпіонату області проводити ще і змагання на «Кубок Поділля». У травні того ж року на скелях с. Дзвониха Тиврівського району зустрілись вже учасники з Вінницької області, Києва, Б. Церкви, Львова, Івано-Франківська, Стрия, Житомира, які вперше виборювали почесні звання переможців «Кубку Поділля» зі скелелазіння у «швидкості» та «трудності».

У 2001 році «Кубок Поділля» провели на скелях Сабарова, але вже у видах «швидкість» та «болдерінг».

У лютому 2002 року на базі кафедри фізвиховання ВНТУ силами Вінницької ФАіС були відбудовані перші площини болдерінгового стенду, на якому одразу провели змагання на Кубок Поділля у виді «болдерінг». До традиційних гостей-спортсменів із західних та центральних регіонів долучилися учасники з півдня та сходу України: Одеси, Донецька, Нікополя.

У 2003 році стенд добудували аркою, яка піднімається і опускається за потребою, і конструкцією, схожою на циліндр, що ускладнює рельєф стін. На оновлених площинах у лютому відбулась вже традиційна Першість з болдерінгу «Кубок Поділля», географія якої поповнилась спортсменами міста України Київської області та Чернівців.

В Україні змагання з болдерінгу не такі поширені, як з інших видів скелелазіння — «швидкості» та «трудності» (через особливі умови проведення змагань). Проводиться Чемпіонат України серед дорослих та юніорів у Донецьку, відкритий Чемпіонат Дніпропетровської області серед дітей та відкрита Першість області «Кубок Поділля» у Вінниці. Але у всьому світі цей вид скелелазіння на штучному рельєфі, тобто стенді, набуває серед спортсменів популярності та ваги. Тому з кожним роком на Кубок приїжджає все більше учасників. У лютому 2004 року на змагання в Вінницю завітали ще і представники Луганська, Дніпропетровська та Макіївки Донецької області.

На участь у змаганнях на «Кубок Поділля» 2005 року подали заявки спортсмени з 12 міст України (60-70 учасників). До нас завітали вже і майстри спорту міжнародного класу, що свідчить про високий рівень проведення цих змагань.

Наприкінці року збудували ще одну площину, яка дозволила найкращим постановникам болдерінгових трас України організувати справжнє скелелазне шоу. Тим більше, що цього року у змаганнях брала участь безпрецедентна кількість спортсменів — 71 чоловік і 31 жінка. Такої чисельності не було на жодному Чемпіонаті України з цього виду скелелазіння. Були представлені 16 міст України. Це дуже показово для змагань невсеукраїнського рівня і свідчить, що «Кубок Поділля» проводиться на найвищому рівні.

Бокс

У Першості області з боксу серед ВНЗ III-IV рівня акредитації збірна нашого університету здобула друге командне місце.

У змаганнях взяли участь усі вищі навчальні заклади Вінниці. Загалом за перемогу змагались 60 осіб. Серед них майстри спорту міжнародного класу, майстри спорту, кандидати в майстри спорту — спортсмени нижче I розряду до змагань не допускались.

Команду ВНТУ склали 10 спортсменів. І завоювали вони 6 медалей.

Перше місце у вазі 51 кг виграв чемпіон області серед дорослих, чемпіон Вінниці, призер Кубка України серед молоді, кандидат у майстри спорту Олег ОВЧАРЕНКО (група МА-05 Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування).

Перше місце у вазі 48 кг здобув чемпіон IV обласних молодіжних ігор Андрій СИМАКОВ (група 1ТМ-02 Інституту машинобудування та транспорту).

Призерами стали

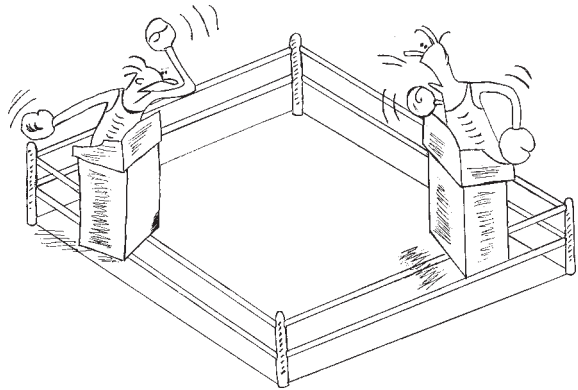
Володимир СОФИНА (група 1МЗВ-03, Інституту менеджменту);

Олексій ЛАПЧЕВСЬКИЙ (ММ-02 ІнМ);

Максим САВЧЕНКО (РТ-03 ІнРТЗП);

Михайло ДМИТРЕНКО (1ІС-03 Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії).

Команду представляв майстер спорту Радянського Союзу, Відмінник освіти України Сергій КОСТЮК.

Теніс

В Першості університету з настільного тенісу брали участь команди усіх інститутів.

Кожну команду складали два юнака і дві дівчини.

Змагання проводились у особистій першості серед юнаків і дівчат, за підсумками яких підбивався командний залік.

В особистій першості серед юнаків

I — місце здобув Віталій КУПЧЕНКО (група 1Б-03 Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання);

II — Вадим САРАНЧА (1Б-05 ІнБТЕГП);

III — Сергій ЗАБОЛОТНИЙ (ЗТ-04 Інституту машинобудування та транспорту).

В особистій першості серед дівчат

I — Ірина СІРИК (23І-04 Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії);

II — Ірина МРИЦУК (2Т-01 ІнМТ);

III — Алла МАНГАСАРОВА (ЕМ-02 Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки).

У командній першості місця розподілились так:

I — ІнБТЕГП;

V — Інститут радіотехніки, зв'язку та приладобудування;

II — ІнМТ;

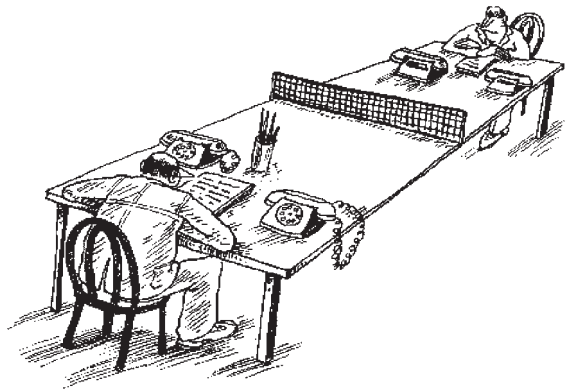
VI — Інститут менеджменту;

III — ІнТКІ;

VII — Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління.

IV — ІнЕЕЕМ;

Ці змагання відбирали спортсменів для збірної університету для виступу на Кубку серед ВНЗ.

Ігор ШЕМЧАК, старший викладач кафедри фізвиховання

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свіридов,

Л. І. Волхонська,

Г. П. Котлярова,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 93,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Т. С. Криклива

Світлини — С. М. Марков

Підписано до друку 20.03.2006 р. Формат 29,7 42 1/2

Наклад 675 прим. Зам. № 2006-055.

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59